

Krasu. Ker je pisatelj v tem spisu mnogo novega zanimljivega povedal, želeli bi, da bi Slovenci obilno segli po tej knjižici, posebno ker smo slišali, da je njen čisti dobiček odločen v dobrodelen namen. (O tej knjigi nam je obljubljeno še obširnejše strokovnjaško poročilo. Ured.) —č.

Vekoslav Vlah †, kastavski dekan, poverjenik družbe sv. Mohora v svoji dekaniji ter predsednik „bratovščine hrvatskih ljudij v Istri,“ kateri je ostavil tudi v svoji oporoki velik del svojega premoženja, umrl je 5. m. m. t. l. 80letni starček. — Istra je izgubila v njem iskrenega rodoljuba; posebno imenovana bratovščina ga bode jako težko pogrešala. — Zaradi njegovih zaslug v Istri mu je cesar podaril tudi Franc Josipov red. — Bodi mu zemljica lahka! —č.

Dve slavnostni knjižici v čast novoposvečenemu škofu poreško-puljskemu mil. g. dr. Alojziju Matiji Zornu sta prišli te dni na svetlo. — Učeni g. Štefan Kocijančič, profesor bogoslovja in semeniški vodja v Gorici je izdal jedno, ki ima sledeč obseg: latinsk uvod, v katerem posvečuje pisatelj knjižico novoposvečenemu škofu; latinsko pojasnilo bralcem, zakaj ni podaril novoposvečencu nove hebrejske pesni, kakor o prejšnjih enakih priložnostih; hebrejsko pesenco, zloženo l. 1857., ko je zdani n. p. škof odšel na Dunaj v višje bogoslovne šole; drugo hebrejsko pesenco, v kateri prosi pisatelj novoposvečencu obilno milosti z nebes; lepo voščilno pesenco v slovenskem jeziku in zagovor, zakaj ni pridejal nobene vlaške pesence. — Druga slavnostna knjižica v ravno ta namen je pa izšla v Vidmu in obseza jedno latinsko, jedno vlaško pesenco in jeden slovensk sonet z naslovom: Poreški cerkvi. Vse troje je zložil bogoslovec g. Alojzij Faidutti. — Izšla je tudi tretja knjižica, pa obseza samo jedno latinsko in jedno vlaško pesen. —č.

„**Laibacher Diöcesanblatt**“. S posebnim veseljem opazujemo, da, odkar je č. g. A. Koblar prevzel uredništvo tega cerkveno-uradnega lista, množijo se v njem slovenske razprave od meseca do meseca. Letos smo brali v njem nekatere izvrstne članke o raznovrstnih cerkvenih in verskih stvareh, pisane v lepi slovenščini, a želeli bi jih to leto še več! Osobitega spomina in priporočila se nam zdi vredna studija, katero je pod naslovom „Zgodovina Sorske fare“ v 1. letošnji številki začel priobčevati do zdaj neimenovan pisatelj. Želeli bi, da bi se ta razprava tudi posebej natisnila. Lani je v „Laib. Diöcesanblattu“ izšla tudi prezanimljiva Dolničarjeva (= Thalnitscher von Thalberg) „Historia cathedralis Ecclesiae Labacensis“, katera se s pridejano pisateljevo podobo in načrtom stare stolne cerkve tudi v posebnem odtisku po 1 gld. dobiva v škofijski pisarni v Ljubljani.

„**Archiv für Heimatkunde**“. Ta Šumijev zbornik od meseca do meseca prinaša zanimljivejše zgodovinsko gradivo, tako da ga svojim naročnikom najtopleje priporočamo. Tudi s tem zbornikom združeno posebno delo: „Urkunden- und Regestenbuch zur Geschichte Krains in Mittelalter“ pridno napreduje; do zdaj je objavljenih v njem 143 imenitnih listin in regest.

Molitvenik. V „L' Archeografo Triestino, Trieste, 1829. I volume“ je razglasil dr. D. de Rossetti v óno dobo v Trsti natisnene knjige, med katerimi nahajam na 280. strani zabeležene tudi slovenske: „*Molitoune Bukve u katerih,*